

ΠΕΜΠΤΗ ΒΑΡΥΣ ΗΧΟΣ

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων

Ἦχος βαρὺς

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὁ φθόγγος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς τὰ πέρατα διεξήλθε τῆς οἰκουμένης, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εὐωδία ὀφθέντες Θεοῦ τοῦ Λόγου, πανσεβάσμιοι μυρίσατέ με, ὁσμῆ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οὐράνιον πολίτευμα κεκτημένοι, τὰ οὐράνια φρονεῖν με διδάξατε, καὶ λαλεῖν τὰ θεῖα Θεοῦ θελήματα.

Ἔτερα, τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὅσπερ ἐρρύσω Πάτερ τοὺς στρατηλάτας, θνήσκων μέλλοντας, δι' ἐντεύξεως καὶ νῦν ὡσαύτως ἡμᾶς διάσωσον.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ προσκαλουμένους, καὶ τιμῶντάς σε πανσεβάσμιε Ἱεράρχα, ῥύσαι τῶν θλίψεων.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Λοιμοῦ, σεισμοῦ, καὶ θλίψεων, καὶ ἀνάγκης, ἐλευθέρωσον τοὺς ἰκέτας σου, Ἱεράρχα, σοφὲ Νικόλαε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Παρθένον σε γινώσκομεν μετὰ τόκον· ἀπειράνδρως γὰρ σὺ ἐκύησας τὸν Σωτῆρα, ὧ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, στῦλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαιναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ πνεύματος, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε· διὸ ἰκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοῦ, ὡς ὀφθαλμοὶ

δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτήρος· Σταυρὸν γὰρ ὡσπερ ἄροτρον, ἐν τοῖς ὤμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, καὶ πίστεως τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθινοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ὀλοκαυτώματα λογικά, θυσία δεκτὴ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυσεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο, Ἀγγέλων συμμετοχοὶ γεγονάτε, μεθ' ὧν ἰκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτήρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Λύτρωσαι Θεοτοκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικά

Ἦχος βαρὺς

Γεωργοὺς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας, τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, ἐκτεμόντας τὰ εἶδωλα· διό σε τὸν Σωτῆρα, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

Μαθηταὶ τοῦ Κυρίου πανεύφημοι, οἱ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ὡς πυρσοὶ καταυγάσαντες, ἐν σκότει με παθῶν καὶ ππαισμάτων ὑπάρχοντα, φωτισθῆναι πρεσβεύσατε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικά

Φωστήρες ὑμεῖς ὄντες τοῦ κόσμου, Ἀπόστολοι Κυρίου, ἀπαστράπτετε ἀεὶ τὸν λόγον τοῖς πιστοῖς, ἀπελαύνοντες σφοδρῶς, τῆς πλάνης τὴν ἀχλύν· διόπερ καὶ φωτίζετε τὰ ἔθνη τῷ βαπτίσματι, ὡς κήρυκες τῆς Τριάδος ὄντες ἀεισέβαστοι.

Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, ὅτι σὺ εἶ Χριστέ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἐκήρυξαν, καινοφανῆ Παρθένε, οἱ αὐτόπται τῆς χάριτος, Θεὸν τὸν ἐπουράνιον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασαν, οὐρανοῦντα τὸ πρόσλημμα.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Ἔτερα Καθίσματα

Τὴν τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς, δόξαν οὐκ ἠγαπήσατε ἐνδοξοὶ, Θεὸν τὸν ἐπουράνιον, τοῖς ἀνθρώποις κηρύξαντες, τούτῳ πάντας ἠγάγετε.

Μαρτυρικὸν

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήσχυναν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε, κραυγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε, Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη, σωτηρίας πρόξενος· διὸ σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

Ῥδὴ α' Ἦχος βαρὺς

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὡδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύσεσι πρὸς τὸ θεῖον, θεοειδεῖς γεγονότες, Θεοὺς συνετρίψατε, ἀθέων καὶ πρὸς ἔνθεον, πάντας ἠγεῖρατε πόθον, τοὺς πεπιστευκότας, Θεῷ πανσεβάσμιοι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλας ὡς πεφυκότες, πάσης τῆς γῆς θεηγόροι, Κυρίου Ἀπόστολοι, τὴν σηπεδόνα στήσατε, πᾶσαν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ μεμωραμένην, δεινῶς θεραπεύσατε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντων ἡνίκα μέλλη, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐλεύσει, σὺν ὑμῖν καθεζεσθαι, Κριτῆς ὁ δικαιοτάτος, θεῖοι Ἀπόστολοι τότε, πάσης καταδίκης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντε Θεοτόκε, σὺν ἀσωμάτοις Ἀγγέλοις, Προφήταις καὶ Μάρτυσι, καὶ Ἀποστόλοις πρέσβευε, ὅπως ἄφεςιν ππαισμάτων, λάβωμεν Παρθένε, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, οἰ ἡ Ἀκροστιχίς

Δέχου δέησιν ἐβδόμην, Νικόλαε, τοῦ Ἰωσήφ

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆϊ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεδοξασμένην ἐπὶ γῆς, μετελθὼν πολιτείαν, τοὺς σὲ δοξάζοντας, μετόχους Νικόλαε, τῆς ἐκεῖ δόξης ποιήσον.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῷ πελάγει τοῦ φθαρτοῦ, διαπλέοντες βίου, πειρασμῶν κύμασι, Παμμάρκαρ κυκλούμεθα, ἐξ ὧν ἡμᾶς διάσωσον.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χεῖρά μοι ὄρεξον ἀεὶ, βοηθείας καὶ πάντων, Πάτερ Νικόλαε, ἐχθρῶν ὀρωμένων τε, καὶ ἀοράτων λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τοὺς ἀύλους λειτουργούς, Θεοτόκε ποιήσας, ἐκ σοῦ γεγέννηται, δι' ἔλεον ἄφατον, ἀνθρώποις καθορώμενος.

Ῥδὴ γ'

Ὁ Εἰρμός [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βέλη Χριστοῦ τοῦ δυνατοῦ, ἠκονημένα δειχθέντες, τῶν βελῶν με τῶν τοῦ πονηροῦ, σοφοὶ Μαθηταὶ τοῦ Λόγου ρύσασθαι δέομαι, καὶ πληγωθεῖσαν χαλεπῶς, τῆς ἀμαρτίας ῥομφαία, τὴν ἐμὴν καρδίαν θεραπεύσατε.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς οὐρανοὶ δόξαν Θεοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, διηγείσθε θεῖοι Μαθηταί, τρανοῦντες αὐτοῦ τὴν θεῖαν σάρκωσιν, καὶ τὰ παθήματα σαφῶς, δι' ὧν παθῶν καὶ θανάτου, πάντες καὶ φθορᾶς ἀπελυτρώθημεν.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπατηθέντα με δεινῶς, καὶ τῆς στολῆς γυμνωθέντα, τῆς ἐνθέου θεῖοι Μαθηταί, στολαῖς με φωτὸς φαιδρῶναι σπεύσατε, οἱ τοῦ ἐχθροῦ τὰς μηχανάς, ἀπογυμνώσαντες πίστει, καὶ τοῦτον αἰσχύνῃ ἐπενδύσαντες.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τὰς Δυνάμεις οὐρανῶν, καθυποστήσας τῷ λόγῳ, ὁ Προφήταις χάριν παρασχών, καὶ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πᾶσι Μάρτυσι, τούτων πρεσβείαις ὁ Θεός, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς σου, σῶσον πάντας, οἴκτειρον ὡς εὔσπλαγχνος.

Κανών του Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στερέωμά μου γενοῦ ὁ λόγῳ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐδράσας, τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ῥύσαι ὁ Θεός, πάσης περιστάσεως.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὲρ τῆς οἰκουμένης, προσφέρων ἰκεσίας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ θλίψεων μυρίων, περισώζε ἡμᾶς, ἅγιε Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεδεμένους ἀφύκτω, φρουρᾷ ὡς ἐλυτρώσω, τὰ δεσμὰ διαρρήξας, εὐχαίς σου τῶν κακῶν μου, κατάλλαξον Θεῷ, ἅγιε Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, προστάτην σε καλοῦμεν, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας, προσάγαγε Κυρίῳ, φρουρῶν ἡμᾶς ἀεὶ, ἅγιε Νικόλαε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ λαβὶς ἢ τὸν θεῖον, ἄνθρακα δεξαμένη, ἐν τοῖς θείοις σου σπλάγχνοις, μηδόλως δὲ φλεχθεῖσα, κατάφλεξον ἡμῶν, Πάναγνε τὰ ππαισμάτα.

ᾠδὴ δ'

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ Πατρικὸς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα, τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῦ Πατρὸς σύνθρονος Υἱός, ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐξελέξατο ὑμᾶς μαθητάς, αὐτοῦ τὴν Θεότητα, διαγγέλλοντας πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δημιουργοῖς πάντων τῶν παθῶν, περιπεσῶν φρενοβλαβῶς ὁ τάλας ἐγώ, τὴν καρδίαν τετραυμάτισμαι, δέομαι ἰάσασθε, ἰατροὶ νοσοῦντων Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ παθῶν ῥύσασθε ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων χαλεπῶν καὶ θλίψεων, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τῆς πανωδύνου κολάσεως.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τοῦ Θεοῦ Μήτηρ ἐκλεκτή, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις καθικέτευε, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πλημμελημάτων ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ σῆι οἰκονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου, σοφίας σου Φιλανθρωπε.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφία σου ἀμαυρῶν Ἀρείου τὸν νοῦν, τὸν αἰρέσει σκοτισθέντα, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πλανωμένους, Νικόλαε διέσωσας.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάτρευσον τὰ πολλὰ μου ππαίσματα, εὐπροσδέκτοις σου πρεσβείαις, Θεομακάριστε Πάτερ, καὶ τὴν καρδίαν φώτισον.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσας τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, ὑπ' αὐτῶν με νεκρωθέντα, ταῖς προσευχαῖς σου παμμάκαρ, ζωώσας καινοποίησον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκήσας ἐν σαρκὶ τὸν Ἄχρονον, ὃν δυσώπει τῶν χρονίων, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ὕμνουντάς σε Πανάμωμε.

Ὁδὴ ε'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σέ ἱκετεύω, παράσχου μοὶ ἄφεσιν, τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τὰς ὁδοὺς μου εὐθυνον δέομαι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τοῖς Ἀποστόλοις σου τὴν εἰρήνην, πάλαι δωρησάμενος, τούτων παρακλήσεσι, τὴν εἰρήνην δώρησαι πᾶσι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ Ληστήν καὶ Πόρνην ἡμαρτηκότας, διὰ ὑπερβάλλουσαν σώσας ἀγαθότητα, καὶ ἐμέ οἵκτειρον καὶ σῶσον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, ταύτης παρακλήσεσι, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, ἰλασμὸν πταισμάτων μοι δίδου, καὶ μελλούσης ρύσαι κολάσεως.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁρθρίζει τὸ πνευμά μου, πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς δούλοις σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βουλεύματα Πάτερ συγκινούμενα, αἰε καθ' ἡμῶν ἀπαιδευτῶν ἀνθρώπων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἄπρακτα, ἀπέργασαι Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμὰ τῶν κακῶν ἡμῶν διάρρηξον, ταῖς σαῖς προσευχαῖς ὁ δεσμεύσας κακίαν, τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, πανάγιε Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ γνώμη αἰε κατολισθαίνοντες, καὶ πλήθει δεινῶν συνεχόμενοι Πάτερ, προστάτην σε θερμότατον, Νικόλαε κεκτήμεθα.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία Κυρία πάσης κτίσεως, ἐχθροῦ ἀναιδῶς, κυριεύειν ζητούντος, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Θεογεννήτορ λύτρωσαι.

Ῥδὴ ς'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθῶρῳ θηρὶ προσριπούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστέ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς αὐτοσοφίας, θεῖοι Μαθηταὶ γεγονότες, Ἑλλήνων ἐμώραναν τὴν σοφίαν, καὶ σοφιστὴν τῆς κακίας ἀπώλεσαν, καὶ τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ πλανωμένους, φέγγει εὐσεβείας οἱ σοφοὶ ἐφώτισαν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῦ Πέτρου πάλαι, δάκρυσι τὸ ππαῖσμα καθάρας, αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι, τῆς ψυχῆς μου, τὰ ἀναρίθμητα ππαίσματα κάθαρων, διὰ τὴν πολλὴν σου εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν Χριστέ χρηστότητα.

Ὁ τοὺς Νινευίτας, πάλαι μεταγνόντας οἰκτείρας, κάμῃ τῇ συνήθει σου εὐσπλαγχνίᾳ, διὰ τῶν σῶν Ἀποστόλων ἐλέησον, καὶ μὴ διὰ πλήθος ἐγκλημάτων, πλήθει ὑποβάλλης, Λυτρωτὰ κολάσεων.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸ φῶς τεκούσα, φώτισον τὴν ἔσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ δυσώπει, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις καὶ Μάρτυσι, πάσης ἀμαρτίας, πάσης βλάβης, πάσης τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτῆρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡκύρωσας τὴν τοῦ θανάτου ἄδικον ψῆφον, καὶ ἔσωσας συμπαθείᾳ σου Πάτερ μέλλοντας ἀποθνήσκειν, ὡς θερμὸς ὑπερασπιστῆς τῶν καλούντων σε.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν παύσον, καὶ στόματα ἀνοιγόμενα μάτην, κατὰ τῶν σὲ ποθούντων, ἱερώτατε Ποιμὴν ἐναπόφραξον.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομὴν πικρὰν δυσσεβείας Ἀρείου, ἀνέστειλας τῷ φαρμάκῳ τῶν λόγων, τῶν σῶν Ἱερομύστα, ὀρθοδόξων στηριγμὸς σὺ γενόμενος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, Πανάμωμε, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, τοῦ βίου ταῖς ἀπάταις, καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν ἐπικλύσεσι.

Ῥδὴ ς'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάμινον πάλαι, πικρὰς ἀθείας, δρόσω τοῦ θείου κηρύγματος, ἐναπεσβέσατε κράζοντες ἔνδοξοι· ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς χαλεπῆς με, Χριστέ ἀμαρτίας, τῆς ἐν τῷ ἄδῃ κολάσεως, τῆς ἐν γεέννῃ ὀδύνης ἐξάρπασον, καὶ σῶσόν με δέομαι, ἰκεσίαις Λόγε τῶν Ἀποστόλων σου.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγου σαγήνη, βυθοῦ ἀγνωσίας, οἱ τοὺς βροτοὺς σαγηνεύσαντες, βεβυθισμένον ἀμέτροις μετρίσμασι, καὶ κλυδωνιζόμενον, μαθηταὶ Χριστοῦ διασώσατε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ Μαρτύρων, Ἀγγέλων Ὁσίων, καὶ Ἀποστόλων Πανάμωμε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει καὶ Κύριον, σωθῆναι τοὺς δούλους σου, πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κάμινον καιομένην, ἐδρόσισας Σωτήρ, Παῖδας δὲ διέσωσας, ὕμνουντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος Σοφέ, πάσης ἀκοσμίας με παθῶν ἀτίμων λύτρωσαι, τὸν Εὐεργέτην παντὸς τοῦ κόσμου, ἐκδυσωπῶν Ἱεράρχα ἀεὶ.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅμβροις τῶν πρεσβειῶν σου Νικόλαε σοφέ, πάντων ἡμῶν ἄρδευσον, καρδίας ὅπως φέρωμεν, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ λάβωμεν θεόθεν τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λάμπρυνον σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς, πίστει ἐπορθρίζοντας, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζοντας, καὶ σὲ τὸν τούτου ἀνυμνοῦντας, ἀληθῆ Ἱεράρχην Νικόλαε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄπασα γλῶσσα πίστει δοξάζει σε Ἄγνη, δόξαν χρηματίζουσαν, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ ὁδηγίαν τῶν πλανωμένων, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ῥδὴ η'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ, καὶ Παῖδας ζήλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ, ὕμνωδούς ἔδειξε. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνθρακες πυρὶ, νοητῷ προσαναφθέντες, ὥσπερ καλάμην ἄπασαν, εἰδώλων πλάνην ἀπετέφρωσαν, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μαθηταί, καὶ κατεφώτισαν πιστῶν ψυχὰς κραυγάζοντες· Πάντα τὰ

ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἐσβεσμένην μου ψυχὴν τῇ ἀμαρτίᾳ, τὴν σκοτισθεῖσαν πάθεσι, τῆς ἀτιμίας νῦν καρδίαν μου, φωτίσατε τοῦ φωτός, τοῦ αἰδίου κοινωνοὶ θεοῦ Ἀπόστολοι, ὅπως κραυγάζω· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου ψυχὴν τοῖς ἰοβόλοις, τοῦ ἀλαζόνος δῆγμασιν, ὃ τὰς πληγὰς σαρκὶ δεξάμενος, ἰάτρευσον προσευχαῖς, τῶν ἱερῶν σου Μαθητῶν, καὶ σῶσόν με ψάλλοντα· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄφλεκτος τεκούσα τὸ πῦρ διεφυλάχθης, Παρθένε ἀπειρόγαμε· διὸ ἰκέτευε ὄν ἔτεκες, σὺν Ἀσωμάτων χοροῖς, καὶ Ἀποστόλοις, τοὺς πιστῶς σωθῆναι ψάλλοντας· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας μιμούμενοι, οἱ τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πίστει κραυγάζομεν· Εὐλογοῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν Μύροις τὸ μυρίπνοον σῶμά σου, πανάγιε Νικόλαε κείμενον, μύρα τοῖς προστρέχουσιν, ἀναβλύζει καὶ παύει, ἀνθρώπων νοσήματα.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ κόσμου σε προστάτην ἀνέδειξεν, ὁ κόσμος ποιητὴς τε καὶ Κύριος· διὸ τοῖς καλοῦσί σε, ἐν ἀνάγκαις εὐρίσκη, ρύστης ἐτοιμότατος.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔστιν ὃς καλεῖ σε ἐν θλίψεσι, καὶ θάπτον οὐχ εὐρίσκει παράκλησιν· διὸ σου δεόμεθα. Πάντα πόνον, Παμμάκαρ ἡμῶν ἐπικούφισον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνεῖ σε πᾶσα γλῶσσα δοξάζουσα, Θεὸν τὸν ὑπερύμνητον τέξασαν, Παρθένε Θεόνυμφε, ὄν δυσώπει ἀπαύστως, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥδὴ θ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου, Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχύς ἀφήρηται πᾶσα τοῦ κοσμοκράτορος· τὴν γὰρ ἰσχύν ὠπλισμένοι τοῦ Παντοκράτορος, οἱ παμμακάριστοι Ἀπόστολοι καὶ θεῖοι, καθεῖλον παρατάξεις, καὶ ἔσωσαν τῆς τούτου, κακουργίας πάντα τὰ πέρατα.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ποταμοὶ τῆς πηγαίας Πνεύματος χάριτος, ὕδασι θείων δογμάτων ἐπικλυζόμενοι, πᾶσαν ἠρδεύσατε, Ἀπόστολοι τὴν κτίσιν, καὶ ταύτην καρποφόρον, εἰργάσασθε πανσόφως· ὅθεν πάντοτε μακαρίζεσθε.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις ἀνευφημήσωμεν, τοὺς ἱεροὺς ἄθλοφόρους καὶ ἐκβοήσωμεν· Δέσποτα Κύριε, ταῖς τούτων ἰκεσίαις, καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, καὶ παντοίων κινδύνων λύτρωσαι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γῆ τοῖς θείοις λειψάνοις καθαγιάζεται, τῶν εὐκλεῶν Ἀποστόλων ἐν θείῳ Πνεύματι, τῶν πρωτοτόκων δέ, ἡ ἄνω Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασι τοῖς τούτων, φαιδρύνεται ἀπαύστως, δι' ὧν Σῶτερ πάντας οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτεινοτάτην λαμπάδα μέσον σε ἔχουσαι, χοροστασίαι Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Ἀγνή, φῶς ἀπαστράπτουσαν, ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζονται ἀύλως, καὶ πάντας τοὺς ἐν πίστει, μεγαλύνοντάς σε φωτίζουσι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξιν Εὐλογημένην, ἄσμασι μυστικοῖς, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰχνηλατήσας τοὺς τρόπους, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, τὴν αὐθεντίαν αὐτῶν κατεκληρώσω, ὡς ἱεράρχης σεπτός, ἀξιάγαστε Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ζηλωτὴν ἔνθεόν σε, καὶ βοηθὸν κατὰ πάντα, τῶν σὲ καλούντων θερμῶς εἰς πάντα κόσμον, Παμμάρκαρ ὁ ποιητής, περιβόητον ἀνέδειξε.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συντετριμμένη καρδιά, ἀναβοῶμέν σοι Πάτερ. Παραμυθία ἡμῶν γενοῦ, τὰς θλίψεις, σκεδάζων διηλεκτῶς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἐκτομή τοῦ θανάτου, καθάπερ πέλεκυς δένδρω, ἐπικείταιί σοι ψυχῆ· μὴ οὖν ἀμέλει, τῆς μετανοίας καρπούς, ἐπιδείξει προθυμήθητι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, ἐν ταῖς ἀγίαις χερσὶ σου, ὃν ἐκδυσώπει Ἄγνη τοῦ ἀλλοτρίου, τῆς κακουργίας ἡμᾶς, ἀχειρώτους περισώζεσθαι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν, Ἀποστολικά

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτήρος· Σταυρὸν γὰρ ὡσπερ ἄροτρον, ἐν τοῖς ὤμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, πίστει τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, στῦλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαιναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε, καὶ νῦν ἰκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἐν πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτήν, ὡ τοῦ θαύματος! ὡσπερ θησαυροῦς, τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν, ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, τὸ κοινὸν ἴδιον ἠγησώμεθα, θανάτῳ ζωῆν ὠνησάμενοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας TO AKOYTE

Γέγονα καταγώγιον οἶμοι, τῶν ἠδονῶν ὁ πανάθλιος! Γέλως οὖν ὀρώμαι, ἀεὶ τοῖς ἐχθροῖς μου· ὄθεν σοι προσπίπτω ἀγία Παρθένε, ἴδε μου τὴν θλίψιν, καὶ βοήθειάν μοι ὄρεξον, καὶ δακρυοῖς

κάθαρον, καὶ ῥύσαι με δέομαι, καὶ καταισχυνθείησαν, οἱ χαίροντες Ἀγνή τῆ ἀπωλεία μου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός, Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγῶν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῆ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦ τῆς ἀπιστίας, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας σοφοί, ἠγρεύσατε πρὸς πίστιν θεοτερπῆ, καὶ νοητῆ τραπέζῃ, ὀψώνιον πολυτελές, πάντας προσηγάγετε, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸν σκοτασμὸν τῆς δεινῆς ἀπάτης, τῷ φωτὶ τοῦ κηρύγματος, διώξαντες καρδίας τῶν εὐσεβῶν, Ἀπόστολοι Κυρίου, κατεφωτίσατε σαφῶς· ὅθεν ὑμᾶς ἄσμασι, θείοις μακαρίζομεν.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τεμνόμενοι μεληδὸν τῷ ξίφει, Ἀθληταὶ θεῖοι ἄτμητοι, ἐμείνατε ἀγάπης τοῦ Λυτρωτοῦ, πρὸς ὃν ἀναδραμόντες, νῦν κατοικεῖτε ἐν χαρᾷ, πάντα τὰ οὐράνια, δόξῃ ἀπαστράπτοντες.

Δόξα...

Ὁ κάκιστος καὶ φθορεὺς τοῦ γένους, τῶν ἀνθρώπων κατέχει με, πρεσβείαις τῶν κηρύκων ἡ πανσθενῆς, Τριάς ἐξάρπασόν με, ἐκ τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ, ἵνα μεγαλύνω σου, τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν σύνθρονον τῷ Πατρὶ Παρθένε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων σεμνή, προήγαγες φοροῦντα σάρκα θνητὴν, ὅπως ἀθανάτιση, τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν· ὅθεν κατὰ χρέος σε, πάντες μακαρίζομεν.